Conflicte veïnal pel so d'un piano

Alguns veïns de Girona s'han queixat a l'Ajuntament d'un pianista
Els municipals han emès més de trenta actes en què fan palès que supera el límit de decibels
El jove toca com a teràpia

El so diari d'un piano té dues cares de la moneda totalment allunyades, i fins ara irreconciliables, entre diversos veïns de l'edifici número 6 del carrer Bisbe Sivilla de Girona. Pel pianista Huayra Gerbán Francés, de 34 anys, el fet de tocar aquest instrument representa una filosofia de vida i forma part de la teràpia que li van recomanar per millorar respecte als problemes psiquiàtrics que té diagnosticats, i pels quals està sent tractat. En canvi, per alguns inquilins tant del mateix bloc com de l'edifici número 8 del costat, aquesta situació és una autèntica desesperació. Una veïna assegura que estan cansats, frustrats i crispats del soroll que representa sentir Huayra tocar absolutament totes les tardes. En aquest sentit, membres de la comunitat fa temps que van iniciar gestions per posar fi a aquesta situació i arribar a una entesa amb el jove i la seva família, si bé hi afegeixen que els esforços de moment han estat infructuosos. Relaten que s'han queixat nombroses vegades a l'Ajuntament sobre la problemàtica que viuen i arrosseguen. Han entrat, de fet, múltiples instàncies al consistori per exposar les molèsties que pateixen; també han posat el cas en coneixement del Síndic de Greuges i disposen d'un advocat que els està portant l'assumpte.

Alguns residents del bloc, a més, posen en relleu que la Policia Municipal ha intentat mitjançar entre les dues parts, tot i que no s'ha arribat a bon port. Els agents, atenent les instàncies i les reiterades peticions per abordar aquest greuge, s'han dirigit en moltes ocasions a l'edifici i s'han encarregat de dur a terme mesuraments per comprovar si el so que el piano emet traspassa el límit de decibels previstos. A partir d'aquí els efectius han aixecat més d'una trentena d'actes, en les quals s'ha deixat constància que, efectivament, supera el màxim de decibels. En vista d'aquesta infracció de les ordenances en matèria de contaminació acústica, s'ha sol·licitat a la família que insonoritzés l'habitació. Fins avui, però, el volum continua igual d'elevat i ara els municipals estan pendents d'un possible decret de l'àrea de Sostenibilitat, que podria preveure el precintament del piano.

“Tenim un pressupost”El pianista Huayra Gerbán és de pare natural de l'Argentina i de mare originària del País Valencià. El jove viu amb els seus progenitors a l'entresòl 2a. Havia estat alumne del conservatori i, per ell, tocar el piano és una manera de connectar amb “alguna cosa espiritual”.

Tal com es recull en diversos informes de metges psiquiatres que l'han assistit, Huayra té un trastorn mental provocat pel consum d'estupefaents. Presenta, a més, inestabilitat psicoemocional i deteriorament neuropsicològic. Els pares del jove manifesten que, per reconvertir i millorar el seu estat, li van recomanar la música. I s'ho ha agafat, ben bé, al peu de la lletra.

Els seus familiars es van traslladar a viure amb ell per donar-li suport en el tractament. Tots els dies, de quatre a vuit de la tarda, toca el piano i intenta millorar la seva habilitat amb les partitures. Part d'aquesta pràctica correspon als deures que li posa el seu professor. “Les cançons que toco són de música clàssica. Fa menys d'un any que vaig començar amb aquesta teràpia. Temps enrere, vaig viure vuit anys en un pis del carrer Argenteria i mai m'havia trobat amb aquestes queixes dels veïns. Fins i tot, en alguna ocasió m'hi encreuava pel carrer i em comentaven que els agradava sentir-me tocar.”

Des que el seu so causa incomoditat, ha mirat de disminuir el temps que passa davant del piano a la tarda, reduint-lo de quatre hores a tres (de dos quarts de cinc a dos quarts de vuit aproximadament). Avui, a més, la família es reunirà amb la directora dels Serveis Socials del barri de Sant Narcís per explicar-li el conflicte i intentar que els adjudiquin una ajuda econòmica per insonoritzar la cambra: “Tenim el pressupost demanat per aïllar, que puja a 3.000 euros. Reconeixem que el piano fa fressa, tot i que a sobre de l'habitació on està hi ha trasters, no pas cap dormitori principal.”

Pares i fill són conscients del malestar que al·lega que té sobretot una veïna de dalt, un altre veí que està malalt i a qui el soroll dificulta el descans, i unes noies de la mateixa planta, però que en el seu cas són del bloc del costat, del qual lamenten que la paret mitgera no amorteix bé el soroll. Els pares, malgrat tot, avancen que si finalment no se soluciona la situació, no els quedarà més remei que marxar del pis i anar a viure a un altre lloc, ja que sostenen que no volen amargar la vida a ningú i temen que les denúncies acabin dirigint-se a qui els té llogat el domicili. El que Huayra té clar és que, com a artista, no deixarà de tocar perquè, a part d'apassionar-lo la música, l'evolució que ha fet tant en l'aspecte mental com del sistema motor en els darrers cinc mesos ha estat impressionant.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 05-05-2017 Pàgina 6

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/punt-divers/article/4-divers/1134782-conflicte-veinal-pel-so-d-un-piano.html